

ת"פ 10030/09/21 - מדינת ישראל נגד גבריאל יאדגרוב, דניאל יאדגב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 21-09-10030 מדינת ישראל נ'
יאדגרוב(עוצר/אסיר בפיקוח) וах'

בפני:	כבוד השופט ארנון איתן
בעניין:	המאשימה
	מדינת ישראל
	נגד
	הנאשמים
	1. גבריאל יאדגרוב 2. דניאל יאדגב (עוצר)

גמר דין

כתב האישום:

- הנאשמים הורשו על-פי הודהתם, בכתב אישום מתקון ובמסגרת הסדר טעון, בעבירות של תקיפה הגורמת לבלגה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז 1977 (להלן: "חוק העונשין"), תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, לפי סעיף 382 לחוק העונשין, ואיוימים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
- על פי עובדות כתב האישום המתוון, המתלוון 1 מר ד"ש, הינו קובלן בגין אשר במועד נשוא כתב האישום בנה מבנה - בית כניסה בשכונת, והמתלוון 2 מר י"ש, הינו עובד שלו.
- בתאריך 2.3.2021 בשעה 11:15 או בסמוך, חנה המתלוון 1 את רכבו שהיה עמוס בסחורה במקום, לצורך פריקת הסחורה. רכבם של הנאשמים חנה לפניו. מיד בסמוך, נתקUSH המתלוון 1 יצא עם רכבו כי חסם את רכבם של הנאשמים, ואכן כך נהג, ואולם הנאשמים החלו לקללו ולהתקרב לעברו. בהמשך, משבקUSH הנאשם להתקשרות למשטרה, נטל ממנו נאשם 2 את מכשיר הטלפון השיר לו, והכנסו לרכבם של הנאשמים תוך שהוא אומר לו: "עכשו תשכח מהפה לא תישע מכאן עד שאני אחזיר". בשלב זה, עזבו הנאשמים את המקום באמצעות אופנוע, כאשר נאשם 1 נוהג. המתלוון שהבחן כי חלון הרכב השיר לנאים פתוח, הגיע לרכב ולקח את מכשיר הטלפון השיר לו.
- בהמשך, חזרו הנאשמים למקום והחלו להכות את המתלוון 1 בכל חלקיו גופו, באמצעות הקסדה שהייתה בידם, ובלעדיה, באזורי הברכיים ושוקיים עד שנפל. בהמשך, היכו אותו בבעיטה בגבו, ברגלו ובבעיטה לcieון ראשו, כאשר נאשם 1 מרסס ומתייז גפלpel על גופו. כתוצאה לכך, נגרמו למTELוון 1 חבלות של ממש בדמות צריבה בידי, מסביב לעיניו, בפניו וצווארו.
- באותה עת, הגיע למקום מתלוון 2 וניסה להדוף את הנאשמים ממעבידיו- מתלוון 1, וזאת לאחר שדחפו הנאשמים את מתלוון 1, וכן נגע נאשם 1 בצווארו של מתלוון 2. אז המתלוון 2 היכה את נאשם 1 במכת

עמוד 1

אגף.

6. לאחר מכן, הגיע נאשם 1 עם כסא והתקoon להרימו. מטלון 2 הדף אותו ממנו כאשר נאשם 1 איים על המטלונים באומרו "אנחנו נרצח אותך, נביא 16 M נביא 4M".
7. מיד ובסמן, חזר נאשם 2 עם לום ברזל גדול הנחזה כאלה של בייסבול, אשר הוציא מטה המטען של רכבו, ותקף את מטלון 2 באמצעות האלה בפניו ובראשו, כאשר תוך כדי כך מתייזם הנאשמים גז פלפל על המטלון 2.
8. המטלון 2 אחז בברזל, רץ לכיוון הנאשמים והרחקם מהמקום, וכן ניפץ להם את שמתה הרכב.
9. כתוצאה לכך, נגרמו למטלון 2 חבלות של ממש, בדמות חתך בשפה תחתונה של כ-3 ס"מ ובעומק 0.5 ס"מ וכן שבר בכוורת שער מספר 12, אשר הצריך טיפול רפואי בבית חולים וכן תפירת החתך.
10. בהמשך, בוחנת המשטרה איים נאשם 1 על החוקר דביר כוכבי, לאחר שקבע החקירה הורה על מעצרו, באומרו שהוא יdag שלא תהיה לו פרנסה לילדים וכי הוא מציע לו לחפש מקום עבודה חדש, וכי הוא יdag שיקחו לחוקר וכן לקבוע החקירה את הדרגות.
11. נאשם 2 איים על החוקר אדham זועבי, בכך שהוא שישי עליו מסר עולם ויישם לו מטענים ברכב ואף חזר על האיום בפני החוקר אהרון מוכתרי, וכן אמר לחוקר אדham בנסיבות השוטר שי צבננו: "יש לך מזל שאני לא מלפני 4 שנים אחרית הייתה חותך אותך".

ראיות המאשימה לעונש:

- לנאשם 1, 3 רישומים בעבירות של החזקת סכין (משנת 2019), גניבת רכב, סיכון חי אדם בנטייה לחברוה, איומים ועוד, בגין ריצה שתי תקופות מסר, האחרונה בשנת 2014 למשך 12 חודשים.
- לנאשם 2, 3 הרשעות קודומות, בעבירות של החזקת סכין, סחר בסם והחזקת סם שלא לצריכה עצמית, גניבת רכב, ועוד. הנאשם ריצה שתי תקופות מסר, האחרונה למשך 9 חודשים, משנת 2019.
- תמונות מתיק החקירה המתעדות את החבלות במטלונים: מ'1-מ'4 וכן תמונה האלה מ'5.

תמצית טיעוני הצדדים:

12. בטיעוניה לעונש הפניה המאשימה לנסיבות האירוע, כעולה מכתב האישום. לדבריה בנסיבותיהם פגעו הנאשמים במספר עריכים מוגנים: שלום הציבור וביטחונו, כבוד האדם וחירותו, זכות האדם לחיים וביטחון, שלמות גופו ונפשו, ובנסיבות אלו ביקשה להחמיר בעונשם של הנאשמים.

13. בהתייחס למתחם העונש ההולם צוין, כי הוא נע על הציג שבין 8 ועד 18 חודשים מאסר, לצד עונשה נלוית. בעניינים של הנאים הפתה המאשימה לרשום הפלילי של כל אחד מהם הכלול הרשעות קודמות. נוכח טעמיים אלו, עתירה להטיל על כל אחד משני הנאים, מאסר למשך 12 חודשים לצד עונשה נלוית, לרבות קנס ופיצוי למתלווננים.

14. ההגנה צינה, כי מדובר במקום מגוריים של הנאים, ומזה מספר שנים קיימ סכסוך בין אוכלוסיות שונות הגרות במקום. לדבריה, מול ביתם של הנאים נבנה בית כניסה תוך השתלטות על שטחים ציבוריים. הוסף, כי המתalon 1 הינו הקובל המבצע, ובאותו היום התגלה סכסוך עמו, לאחר שחסם את רכובם של הנאים לפArk זמן ארוך. לדברי הסנגור, אין חולק כי נאשם 2 לך את מקשר הטלפון הנידי של המתalon 1 והניחו ברכבו, ואולם בהמשך שמעו הנאים אזעקה מהמקום, וסבירו בשגגה, כי המתalon 1 שבר את חלון הרכב כדי ליטול את מקשר הטלפון. במצב דברים זה, הוסיף הסנגור, תקף נאשם 2 את המתalon 1 מאוחר, והתפתח ביניהם עימות, כאשר נאשם 1 אינו מעורב. בשלב הבא, הגיע המתalon 2 למקום, ותקף את הנאים 2, ובתגובה הוכה באמצעות האלה. עוד נטען, כי המתalon 2 רץ והביא לומ ברזל, רדף אחר הנאים ושבר את שמשת רכובם, ולמרות כל זאת, המתalon 2 כלל לא העמד לדין. לדברי הסנגור, מדובר באכיפה בררנית, אשר מצדיקה הפקחת בעונשם של הנאים.

15. צוין, כי הנאים נעקרו במשך כ-3 חודשים במעצר ממש, ועוד 6 חודשים באזוק אלקטרוני, ו עקב הלחץ בו היה נתן נאשם 1, הפר את תנאי הפיוק, ונעצר עד לתמ ההליך המשפטי.

16. בהתייחס למתחם העונש ההולם, ציין הסנגור כי הוא נע על הציג שבין 6 חודשים מאסר (שיכול וירוצה על דר עבודת השירות), ועד 12 חודשים. הסנגור גם הפנה לנסיבות האישיות של הנאים, מצבה הרפואי של האם, ובנסיבות אלו ביקש לעורק אבחנה בין הנאים, כך שיוטל על נאשם 1 עונש מאסר על דרך עבודות השירות, תוך ניכוי תקופת המעצר, ועל נאשם 2, 6 חודשים מאסר לריצו מאחוריו סורג וברית.

מתחם העונש ההולם:

17. לעניין הפגיעה בערכיהם המוגנים במקרה זה ראו: ע"פ 11/9048 מוחמד נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (24.5.12), שם נקבע:

"מקרים אלימים מסווג זה מציפים לאחרונה את מקומותינו ופגעים קשות בתחשות הביטחון האישי של כל אזרח. על בתי המשפט להשית בגנים עונש הולם ומרתיע שייהי בו כדי להרתיע את הספציפי כמו גם עבריים פוטנציאלים. זאת כਮון בהתייחס לכל מקרה ונסיבות".

18. מדובר באירוע חמוץ במסגרת, מתalon 1 שהינו קובלן, הגיע למקום עם רכבו, וחנה בסמוך לרכיבם של הנאים, בצדם לאתר הבניה, במטרה לפרוק סחורה. מיד כשתפקידו להיזע את הרכב, פנה המתalon 1 לעשות כן, ואולם לא היה בכונת הנאים להסתפק בכך, ומתיילה פעלו שנייהם כדי להסלים את האירוע. הנאים, החלו לקללו

ולהתקרב לעברו, וכאשר פנה להתקשר למשטרת, במטרה להיחלץ מהם, נטלו הנאשמים את מכשיר הטלפון הש"יר לו, ובפיעולה "עונשית" חמורה כלפיו, הניתנו את מכשיר הטלפון הש"יר לו ברכbam, וכך ציינו בפניו: "עכשו תשכח מהפלפון אתה לא תסע מפה עד שאני אחזור". הנאשמים יצאו מהרחוב רוכבים על גבי אופנו, ואילו המתлонן הבחן, כי חלון הרכב פתוח, פתח את הדלת ולקח חוזה את מכשיר הטלפון שלו. בתגובה למעשה המתבקש בו נקט, חזרו הנאשמים למקום, והפליאו בו מכות באופן קשה וברוטאלי. בכל חלקיו גופו: באמצעות קסדה ובלעדיה, בברכיים, בשוקיים עד שנפל. אך בครך לא די, הנאשמים המשיכו להכוותו ללאرحم, בגבו, וברגלו, בעיטות לכיוון ראשו, תוך התזה של גז פלפל על גופו.

19. בשלב הבא, הגיע מתلونן 2 למקום ובקש להיחלץ לעזרת מעסיקו, ואולם אף הוא ספג אלימות קשה באמצעות אלת ברזל שהותחה לפניו ובראשו, התזה גז פלפל לפניו, וכן איום ברצח שהופנה כלפיו. האליםות שהופנתה כלפי המתлонנים יכולה היהתה להוביל לתוצאות קשות עוד יותר, ואולם אין בכך כדי להמעיט מחווארות שנגרמו, וכי להביט בתמונות שהוגשו במסגרת המआשימה לעונש, כדי להבין את עוצמת האליםות שספגו המתлонנים.

20. כתוצאה ממעשיהם נגרמו למתлонנים חבילות של ממש: למתلونן 1 צירבות ידיו, פניו צווארו, ומסבב לעיניו. למתلونן 2, חתך בשפה תחתונה, שבר בכותרת שנ, אשר הצריכו טיפול רפואי בבית חולים וכן תפירה. אך בכרך לא تم העניין, שכן גם בتحנתת המשטרת המשיכו הנאשמים להפנות איזומים קשים כלפי החוקרים, ובמיוחד כלפי החוקר אדמת זועבי.

21. בהקשר לעבירות אלו צוין במסגרת ע"פ 6999/09 **아버חים שירתה נ' מדינת ישראל** (4.5.10) הדברים הבאים: "זודע כל מי שנותל לעצמו את החירות לנוכח באליםות, כי הוא עלול לשלם על כן בחירותו. יש לשוב ולהציג כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להיתר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להילחם באליםות שפיטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגונינה, אם בגין המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבعرو מן היסוד".

22. לעניין מדיניות הענישה הנוגעת, ראו לדוגמה:

23. ת"פ 12-03-26382 **מדינת ישראל נ' סטולוביץ**, (פורסם בנבו) נאשם 1 הורשע, במסגרת הסדר טיעון דיני, בביצוע עבירה תקיפה חבלנית בצוותא, בכך שתקף את המתлонן בעוותות ובאגורופים בכל חלקיו גופו, יחד עם אחר, וזאת ללא סיבה מוקדמת. על הנאשם הוטלו 15 חודשים מאסר בפועל.

24. רע"פ 7734/12 מג'ידוב נ' מדינת ישראל (28.10.12), נדחתה בבקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע על פי הודהתו בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשם, בין היתר, היכה במכת אגרוף את המתлонן, ובמהמשך נטל בקבוק שתיה אשר בעורתו תקף אדם נוסף. הנאשם נעדר עבר פלייל. נידון לעונש מאסר בפועל במשך 11 חודשים, לצד עונשים נלוויים.

25. ת"פ (ראשון לציון) 12-10-50036 מדינת ישראל נגד מולוגוטה ביתאו (16.09.13), הנאשם הורשע בעבירה תקיפה הגורמת חבלה של ממש וזאת לאחר ניהול ההוכחות. המתلونן ביקש מהנאשם שיישב לו כוח של 50 ל"ן, והנאשם אכן החיזיר למתلونן את הכסף בהיותם בתוך מועדון. מחוץ למועדון הוכה המתلونן ע"י הנאשם בפניו ונגרם לו שבר בעצמות האף ופגיעות נוספות. בית המשפט גזר עליו 9 חודשים מאסר לריצוי בפועל, הפועל עונש מאסר על תנאי בן 6 חודשים במצטבר, כך שהוא ירצה 15 חודשים נאשם בפועל, בנוסף נגזרו עליו 2 מאסרים על

תנאי, קנס ופיזוי.

26. ת"פ 13-03-6728 מדינת ישראל נ' ביטון, הנאים הורשו בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בצוותא והזק לרכוש荸יז. המתلون, חוקר פרטי, הגיע למסור צווי עיקול זמני. בעת שהנאימים שמו על כוונתו למסור להם צוים אלה, הגיעו למקום ברכובם, חצאו את נתיב נסיעתו של המתلون והתנגשו ברכבו, יצאו מהמכונית וחבטו בו בכל חלקיו גופו. נאשם מס' 1 בעל עבר פלילי נידון ל- 11 חודשים מאסר. נאשם 2 שהינו צעיר ונעדר עבר פלילי נידון ל- 6 חודשים בעבודות שירות.

27. עפ"ג 13-08-33722 טקצנקו נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] נדחה ערעורו של הנאשם, אשר הורשע בשני כתבי אישום בביצוע עבירות של תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר ובעבירות נוספת, בין היתר, בשל כך שתתקף את המתلون, חיל שעבר לתומו ברחוב, יחד עם אחר, בעיות ובאגודפים בכל חלקיו גופו, וזאת ללא סיבה מוקדמת. על הנאשם הוטלו 10 חודשים מאסר בפועל.

28. ישנים מקרים נוספים בפסקה שבהם נפסקו עבודות שירות, תוך שנקבעו מתחמי ענישה בין 6 חודשים ועד ל- 18 חודשים; ת"פ (שלום ראשון לציון) 10-02-45367 מדינת ישראל נ' מולה בידגין [פורסם ב公报](21/6/2012) בית המשפט גזר על הנאשם, בעל עבר פלילי, שRICTה בעברו מסרים מאחוריו סורג ובריח ושהיה תלוי ועומד כנגדו מאסר מותנה, שהורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממשית, פצעה ואיומים, בכך שהשליך בקבוק בירה לעבר ראשי המתلونנים, שביקשו לעזוב את הקישוק ואחז במוטר ברזל והכה באמצעותו את אחד המתлонנים - מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות, הפעלת המאסר מותנה בן 3 חודשים בחופף, מאסר מותנה, קנס ופיזוי.

29. ראו גם: רע"פ 14/9037 בן כסוס נ' מדינת ישראל (פורסם ב公报 8.2.16); רע"פ 09/3204 זוביידאת נ' מדינת ישראל (פורסם ב公报 21.7.09) רע"פ 9388/05 בטאלין נ' מדינת ישראל (פורסם ב公报 11.1.06); עפ"ג (בארא-שבע) 10-10-29323 פינטו נ' מדינת ישראל (פורסם ב公报 17.11.10).

30. נוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את מעשייהם של הנאימים הינו החל משישה חודשים בפועל ועד שמונה עשרה חודשים, ולצדם עונשי מאסר מותנה, קנס/התחייבות ופיזוי לקורבנות העירייה.

גזרת העונש המתאים לנאים:

31. בגזרת העונש המתאים לנאים, בגדיר מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאין קשרות ביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראיו לתת את הדעת לכך שהנאימים בני 24 הודיעו במיחסם להם במסגרת כתוב אישום מתוקן. שניהם היו עצורים משך כ-3 חודשים במעטר ממש, ועוד כ-6 חודשים במעטר בתנאי פיקוח אלקטרוני. עוד יש לזכור בחשבון את נסיבותיהם האישיות כפי שפורטו על ידי בא- כוחם.

32. לחובתם של הנאימים ניצב עברם הפלילי, גם שאין בעברם עבירות אלימות.

33. בהתייחס לטענת ההגנה אודות "אכיפה בררנית" כתעם שיש להביאו במסגרת שיקולי הענישה, ראוי להעיר את הדברים הבאים: אכן, דוקטרינת ההגנה מן הצדק, מ恳ה לבית המשפט סמכות להורות, בין היתר, על ביטול כתוב אישום מקום בו הגשתו או ניהולו של ההליך הפלילי, עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית, או אף להתחשב בעניינו של הנאשם מטעם זה, במסגרת שיקולי ענישה. (ראו לדוגמה: ע"פ 11/8551 יצחק כהן

סלכני ואח' נ' מדינת ישראל (מיום 12.8.12)).

34. הクリיטריון החולש על טענה זו, ככל טענה להגנה מן הצדק, נעוז בשאלת האם יש בקיים ההליך ממשום פגעה חריפה בתוחלת הצדק וההגינות, ועל הטוען, לאי נקיות הליכים כנגד אחר, לעמוד במבחן משולש. עליו להראות כי עניינים של אחרים דומה מבחן עובדתית לעניינו, באופן המצדיק התיחסות מקבילה בשאלת הגשת כתוב אישום כנגדו. בשלב השני עליו להראות כי אי-נקיות הליכים כנגד האחרים באותה קבוצת שווין היא בבחינת אכיפה בררנית פסולה, להבדיל מ"מצבים רגילים ולגיטימיים של אכיפה חלקית מטעמים של מגבלת משבאים וסדרי עדיפות". לבסוף, מידת הנטל הראייתי המוטל על מי שמעליה טענה של אכיפה בררנית. (ענין סלכני פסקה 14).

35. ישומו של הדיון במקורה דנן, מוביל למסקנה כי לא עומדת לנאים הגנה זו. ראשית, אין מדובר במעורבים שוים, או במסכת עובדתית המצדיקה התיחסות מקבילה לכל אותם אלו. יתרה מזו, אף אם מדובר באכיפה חלקית, הדבר הינו מותר, כאשר המבחן בעניין זה נעוז בשאלת האם הרשות הבחינה בין המעורבים על יסוד שיקולים ענייניים. (ראו: ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נגד ד"ר איתמר בורובי, פד נת(6), 776(31/03/2005).

".... נמצא כי ההכרעה בשאלת האם העמדתם לדין של חלק מן המעורבים ביצוע עבירה הינה בבחינת אכיפה חלקית מותרת או שמא בבחינת אכיפה בררנית פסולה, תהא לרוב תלויה ... בבירור השאלה אם הרשות הבחינה בין המעורבים על יסוד שיקולים ענייניים או שמא פעולה לשם השגת מטרה פסולה, או על יסוד שיקול זר או מתוך שרירות גרידא..."

וכן:

"אכיפה בררנית (באנגלית: selective enforcement) אינה היפוך של אכיפה מלאה. לעיתים קרובות, אין אכיפה מלאה, ובבחינה מעשית אף לא יכולה להיות אכיפה מלאה, של חוק או תקנות. אכיפה חלקית אינה בהכרח אכיפה פסולה..."

36. במקרה שבפניו, הפעולה בה נקט המתلون 2, כך בהתאם לכט האישום המתוקן, נועדה להדוף את הנאים מהמתلون 1 שהוכה באופן קשה. מעשה זה, מבלי להקל בו ראש, אינו שקל לחומרת מעשייהם של הנאים. בנוסף, בהתאם לכט האישום המתוקן, החזקת הברזל על ידי מתلون 2 בשלב ראשון, נועדה להרחק את הנאים מהמקום, זאת לאחר שהם כבר חכלו בו ובמעסיקו באופן קשה ביותר. בשלב השני- תום האירוע- שוב ולאחר מכן שהוכה באופן קשה, ותוך שהוא נסער מאוד (נתון הנלמד מצפיה בדיסק המתעד את האירוע מתחילת ועד סוף), פגע המתلون 1 ברכשו של הנאים. נכון לא מצאתו להbias טעון זה של ההגנה, כשיקול לקולא במסגרת שיקולי הענישה. אוסיף, כי בנסיבות העניין, כאשר מעורבותם של שני הנאים באירוע שלובה זו בזו ולמעשה אחת היא, אין גם מקום לעורק אבחנה ביניהם, בבחינת אורך המאסר שייגזר על כל אחד מהם.

37. באיזון בין שיקולים אלו שפורטו לעיל, סבורני כי יש לגוזר על שני הנאים עונש מאסר זהה, לצד פיצוי ממשמעו נוכח הנזקים שנגרמו למצלונניים, כפי שיפורט להלן:

38. אשר על-כן, הנה גוזר על כל אחד מהנאים את העונשים הבאים:

א. 9 חודשים מאסר בפועל בגיןימי מי מעצרם.

- ב. 5 חודשים מאסר על תנאי שלא עברו במשך 3 שנים מיום שחרורם מהמאסר כל עבירה אלימות מסוג פשע.
- ג. 4 חודשים מאסר על תנאי שלא עברו במשך שנתיים מיום שחרורם מהמאסר כל עבירה אלימות מסוג עוון.
- ד. פיצוי למתלון 1 בסך 2000 ₪ ולמתלון 2 בסך 3000 ₪ אשר ישולם לא יואר מיום 1.11.2022. הפיצוי יופק עד למועד זה במצוות בית המשפט ויעבר למתלונים ישירות על ידי המזKirות.
- ה. התחייבות על סך 5000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשו, במשך 3 שנים מיום שחרורם מהמאסר.
- זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.**

ניתן היום, ו' תמוז תשפ"ב, 05 יולי 2022, בנסיבות המאשימה, נאשם 1, נאשם 2 (וויועוד חזותי) ובא כוחם.